

Skallgång

Nr 9 / juni 2014

Skallgång

Skallgång är Nykarleby Forsfarares egen kårtidning. Skallgång är en tidning som helt och hållet skrivs av scouter från Nykarleby. Skallgång kan också läsas på scouthemsidan. Vi från redaktionen hoppas att ni kommer att njuta av läsningen.

Innehåll

Vårkårhajken 2014	4
Lär dig något nytt: A-bro	5
Patrull Järvens 24-timmarshajk	6
Ute 2	7
Nya scouthemsidan	8
Åldersgruppstävlingarna	9
Fisscfjäll 2013	10
Tatanka 2013	14
Vädret har en tendens att växla	15

Skallgångsredaktionen år 2013-2014

Jennie Sundström

Mathilda Enlund

Erik Östman

Alexandra Harald

William Sjöholm

Evelina Blom

Alfred Sjöholm

Nykarleby Forsfarares kårkvarter (styrelse) år 2014

Alfred Sjöholm, kårchef, 050 5337211

Matias Strandberg, vicekårchef, 044 2761313

Jennie Sundström, sekreterare, 040 3559261

Simon Nordström, avdelningschef Jeppo

Agneta Björkqvist, avdelningschef Munsala

Kira Näse, församlingsrepresentant

Alexandra Harald, styrelsemedlem

Yvonne Granlund, styrelsemedlem

Tony Forsbacka, styrelsemedlem

Julia Brännbacka, suppleant

Jessica Aho, suppleant

Hejsan!

Jag har haft äran att vara chefredaktör för Skallgång detta år. Min uppgift har varit ganska enkel eftersom jag i princip bara har fått bossa runt nästan alla scouter i patrull Järven plus några andra, dock har vissa scouter varit svårare att övertala när det gäller att skriva texter än andra. Några scouter har jag fått hota några extra gånger för att få dem att skriva texterna, medan andra bara har sagt ”okej det gör jag gärna!” vilket har gjort mig positivt överraskad. Jag som hade planerat ut en massa orsaker och argument till varför just de skulle skriva texterna.

Resultaten av alla texter har blivit mycket bra, vilket jag tror att alla läsare också kommer att tycka. De flesta texter har även mer eller mindre blivit inlämnade i tid vilket också är positivt/ negativt. Det har varit ett rent nöje att få vara den första personen att läsa igenom texterna, för de har varit bra och roligt skrivna! Jag måste säga att jag är riktigt nöjd med texterna. Jag vet själv hur otroligt svårt det kan vara att skriva bra texter så här på beställning. En stor scoutapplåd till de scouter som på ett eller annat vis har bidragit till att göra detta nummer av Skallgång!

Jag hoppas att alla tar sig tid att läsa igenom denna otroligt fina tidning. Det finns många intressanta och läsvärda texter som våra duktiga redaktörer har knåpat ihop. Jag har inte på något vis ändrat på texterna det ni läser har scouterna själva skrivit. Tack än en gång till alla redaktörer för era fina arbeten!

Chefsredaktör, Jennie Sundström

Vårkårhajken 2014 vid Andra sjön

Vi startade hajken med att samlas och hälsa på varandra, sedan var det dags att börja bygga upp både kamintält och vindskydd, efter lite om och men så hade vi upp allt.

Maten smakade väldigt bra efter allt hårt arbete. När alla hade ätit och diskat var det god tid att få sig ett gott skratt som patrull Flygekorren ville ge oss med en timmes lägerbål. Det var trevligt och roligt men som alltid när man har kul så blir man trött. Det var bara att krypa ner i sovsäcken och somna, hur många timmar det nu sen blev...

På morgonen var det bara att stiga upp och laga sig en frukost och packa klart. Efteråt var det dags för en spårning men innan det skulle vi plocka skräp från stranden för; en scout lämnar aldrig mer än ”tack och ingenting”

Spårningen gick bra och efteråt var det bara tapto och sen hemfärd. Hajken var väldigt kul!

Alexandra Kvist

Lär dig något nytt: Hur man bygger en A-bro

I förra numret av Skallgång kunde ni läsa om hur man kan bygga en rinkkaflotte för att paddla över ett vattendrag. Nu skall vi bygga en A-bro för att torrskodda ta oss över bäckar och diken.

En A-bro byggs av tre slanor som surras ihop så att de bildar ett A. Benen på A-bron sticks ner i bäcken och i toppen av A-bron fästs två rep. Storleken på A-bron anpassas till bäckens storlek.

Den första personen ställer sig på A-brons tvärså, sedan knuffar resten av gruppen över personen med en slana. Kom ihåg att hålla emot med repet när den första personen tagit sig över mitten av

bäcken, alltså när han eller hon börjar luta ner mot andra stranden. Genom att gruppen håller emot med repet får personen en mjuk landning.

När den första personen har tagit sig över diket håller hon i ett av repen och resten av gruppen drar bron till andra sidan. När nästa person skall över drar och bromsar de olika grupperna i tur och ordning. Så att en grupp börjar med att dra och den andra gruppen bromsar mot slutet. A-bron ”vippar” fram och tillbaka och personer kan stå på tvärså för att ta sig över.

Alfred Sjöholm

24-timmarshajk

Vi hade tjatat och tjatat på våra ledare för vi ville ha 24-timmars hajk och när vi hade tjatat lite till så fick vi som vi ville. Vi hade 24-timmars hajk den 4-5.4.2014 vid Forsby bygård.

Hajken började klockan 18.00 och när vi kom dit så började vi med att bygga ett 1000 bitars puzzel. Ungefär

runt klockan 22.00 så ville vi göra lite annat så vi spelade twister och Uno och så bakade vi pizza. Runt 23.00 så gick vi och matade hästarna hos Alina och Alma. Vi hälsade också på hos deras hund och deras kaniner.

När vi kom tillbaka så byggde vi vidare på puzzlet. Vi byggde och byggde... Sen bakade vi chokladkakor. De var sååå goda! Då fick vi alla lite socker i oss och vi var pigga i några minuter och sen så blev vi trötta igen. Vi lyssnade på Frozen-låtar på olika språk till exempel engelska, finska, svenska och så vidare.

Klockan gick väldigt långsamt tyckte vi. Men vi hade inte så mycket att göra så vi fortsatte att bygga på puzzlet. Klockan var mellan 3.00 och 4.00 när vi satt och kämpade för att inte somna när Alma la sista biten i puzzlet! Allihopa applåderade (förutom de ledare som sov...). Nu när puzzlet var färdigt så fortsatte vi på det andra puzzlet (som Evelina och Simone hade byggt på tidigare) men det var 1500 bitar.

Tiden gick ännu långsammare. Klockan c. 6.00 så gick vi alla ut på en promenad. Vi blev lite piggare av den friska luften. När vi hade färdigt promenerat så skulle vi städa. När klockan var 7.00 så hade vi klarat det! Vi ringde åt våra föräldrar klocka 8.00. De kom och hämtade oss och (åtminstone jag) sov hela lördagen.

Evelina, Simone, Alma, Tori, Jennie, Sandra, Alina och jag (Mathilda) var med på denna hajk. Nu när den är över så kan inte Evelina, Simone och jag vänta på att få ha den med våra scouter. Och att få ha 36 timmars hajk.

Mathilda Enlund

Ute 2

Ute 2 är en överlevnadskurs som testar deltagarnas förmåga att lösa uppgifter och orientera med tom mage. När jag, Erik, Jonas och Alfred kom fram till starten delade de in oss i grupper. Sen var alla tvungna att tömma sin packning tills den underskred 7 kg. Och all mat var förbjuden, endast vatten var tillåtet.

Banan var lång och vi gick på vägar, åkrar och i skogar. Kontroller med uppgifter fanns här och där med allt från första-hjälp till användning av knivar och yxor. Vi skulle sova två nätter och första nattkontrollen fanns på en liten kulle omringad av åkermark. Till kvällsmål fick vi varsin hel abborre som skulle rensas och halstras över eld. Det var något av det jobbigaste jag varit med om när man var hungrig och abborren bara föll av pinnen. Men vi fick ju i alla fall tepåsar och ett knäckebrödspaket med varsin ostskiva att äta till abborren.

Nästa dag startade Nykarleby Forsfararna pigga och ivriga, med målsättningen "inte är det någon tävling, men nog ska vi minsan komma först". Vi var kända som patrull Älgen från Fissc-fjäll lägret och vi skulle visa att vi verkligen var patrull Älgen. Efter en stund kom vi fram till en bäck. Och när vi fick instruktioner om att korsa bäcken med en egenkonstruerad flotte, så började den på lite större sidan bäcken se ut som en mindre flod. Vi fick en brilliant idé och allt gick bra tills Alfred skulle över bäcken...

Vi fortsatte orientera. Alla var glada och torra, utom Alfred som bara var glad. De andra grupperna hade problem med bäcken och avståndet till oss blev enormt. Vi gick snabbt och bestämt genom den tätaste och besvärligaste skog jag har satt min fot i. När vi några timmar senare kom fram till matkontrollen var en av de andra grupperna ännu kvar vid bäcken. Ledarna kommenderade oss att stanna en stund vid matkontrollen så att någon av ledarna skulle hinna till nästa kontroll före oss. Vi kom till nattkontrollen ungefär 4 timmar före följande grupp. Vi hann ordna ved till alla grupper. Där grillade vi ägg på pinne och blev serverad rövarstek.

Sista dagen började och vi kände oss väldigt självsäkra. Men då kom en djävulsåker där stenarna var i modell XXL. Vi var tvungna att gå runt. På vägen runt föll alla i varsitt dike och fick rapan upp till knäna. När vi äntligen kom till kontrollen låg vi sist. Men det stoppade inte oss. Vi ökade takten och lyckades på något sätt köra om gummilänningarna som varit så kaxiga när de såg oss sist i kön till föregående kontroll. Nykarleby Forsfarare visade ännu en gång vem som är snabbast!

Jonas och jag vaktade packningen på busstationen i Vasa medan Erik och Alfred sprang till McDonalds för att köpa MEGASTORA måltider till oss. I bussen hem var alla glada, stolta och stank som skit.

William Sjöholm

Nykarlebyforsfarare.scout.fi

Äntligen har vi i Nykarleby Forsfarare också en egen scouthemsida, nykarlebyforsfarare.scout.fi (Observera att det inte är något "www" i adressen). Hemsidan är redan igång och till hösten 2014 kommer den att vara helt färdig.

På hemsidan kan man läsa om vad som är på gång i kåren och i patrullerna. Kårens händelsekalender finns också på hemsidan. Alla patruller har en egen sida, där patrulledarna kan lägga upp information om patrullmöten. Patrulledarna har egna inloggningsnamn så att de kan redigera och uppdatera sidan. (Ifall du som ledare inte har fått något inloggningsnamn, kontakta Alfred).

Under t.ex. fliken "Info" hittar ni information och tips samt en sida med kårens försäljning av scoutmärken och scoutprylar. Man kan även läsa detta och föregående nummer av Skallgång på hemsidan.

Kort sagt: det lönar sig att kolla vår hemsida regelbundet!

Alfred Sjöholm

Åldersgruppstävlingarna EP

I höst hade vi också deltagit i ett evenemang i Solf utanför Vasa, åldersgruppstävlingarna eller EP. Åldersgruppstävlingarna är ett evenemang där vi scouter i Österbotten samlas för att mäta oss mot varandra i olika scoutkunskaper. De tävlande finns i olika lag med ungefär tre till fyra scouter, som får delta i sin åldersklass. De tre åldersklasserna är äventyrsscouter, spejare/explorerer och ledare, Nykarlebyforsfarare deltog med fem lag i spejare/explorerer och ett lag i ledarklassen.

Alla fick en karta över de punkter de skulle ta sig till, men för spejarna/explorerna var kartan svartvit och för ledarna var kartan lite modifierad vilket försvårade saken. Men alla klarade sig till stationerna ändå.

Några stationer innebar att man skulle t.ex. skjuta med slangbellsa, veta olika trädslag och utföra första hjälpen. Efter att man gått igenom hela banan fick man sätta upp sitt vindskydd och krypa ner i sin sovsäck för att orka gå sista delen av banan nästa morgon.

Det gick väldigt bra för Nykarleby forsfarare och vi knep både första, andra, tredje och fjärde och till och med tionde platserna i spejar/explorerer. Ledarna lyckades ta en andraplats för sin del. Trötta och glada körde vi hem med den uppstoppade mården igen till Nykarleby.

Det vinnande laget, Victoria, Pontus och Rebecca.

Fisscfjäll 2013

Fisscfjäll 2013 var ett vandringslager i Muonio, ”Kåtan” mellan 15-20.6.2013.

I programmet ingick fjällvandring i Pallasmassivet och paddling i forsarna runt Kåtan. Vandrigen var planerad att ta tre dagar och paddlingen två.

På Fisscfjäll deltog cirka 75 scouter från hela Svenskfinland. Från Nykarleby var vi sex stycken glada scouter som hade anmält oss.

Vi tog oss med buss till och från Muonio. Efter att vi anlände till Kåtan så blev vi indelade i tre olika vandringsgrupper, vårt namn blev Pallas.

Grupp Pallas började med vandringssetappen. Vi fick äran att vara den första gruppen som skulle bestiga massivet.

Vi vandrade över berg, kullar och genom dalar, i regn och i sällsynta solsken.

I efterhand har jag konstaterat att:

Vandring är enkel sak, det är bara att lägga ena foten framför den andra och upprepa detta cirka två miljoner gånger.

Under vandringarna så fick vi stackars Nykarleby pojkar utstå hård kritik p.g.a. vårt intensiva vandringsstempo, men inte saktade vi ner för det. Så vi Forsfarare fick smeknamnet ”Älgarna” på grund av vår stora hastighet och aptit.

Älgarna samlade i regnet. (F.v. Elias Nordström, Simon Nordström, Maxim Backlund, William Sjöholm, Erik Östman och Jonas Westerlund)

Älgarna har slagit läger och tillreder kvällsmaten.

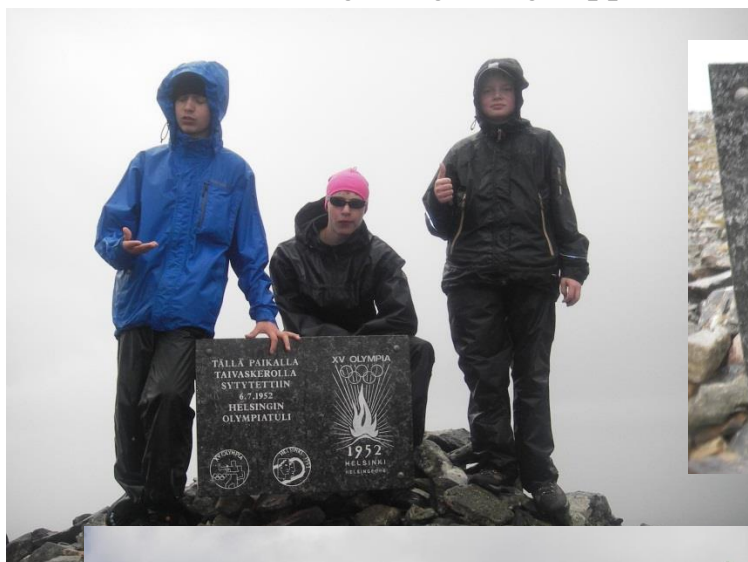

Vi steker ”prickikorv” för att dryga ut “ransonerna”

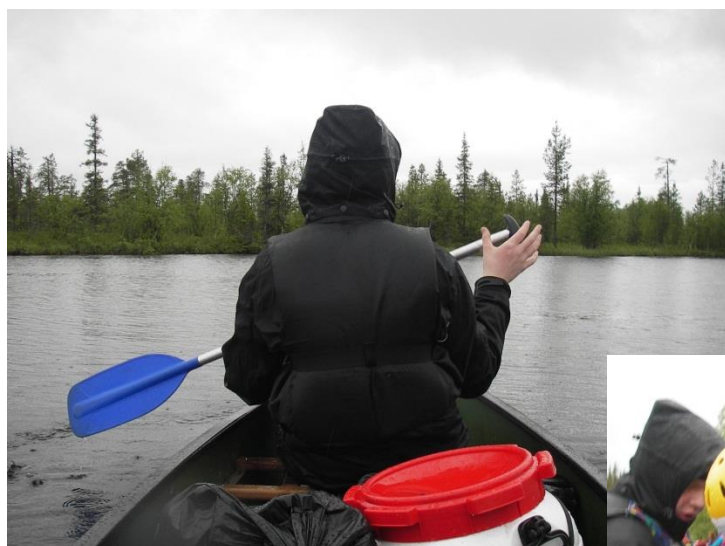
På nätterna sov vi i kårens
vandringstält.

Vi besteg många bergstoppar under vår tid på fjället.

←Williams superhäftiga mygghatt.
(notera myggspiralen)

Efter vandringen var det bara paddlingen kvar.

Man kan ju diskutera vår skicklighet med kajakerna men en sak är säker, ingen från Nykarleby kantrade men några av oss kanske gick på grund...

Paddlingen började från Kåtans strand och vi paddlade vidare på Sieppijärvi-Torasjärvi forsarna/sjöarna.

Pallas paddlade på hela dagen under konstant regn.

Ledarna ansåg att de inte ville orsaka några fall av lunginflammation. Så runt midnatt samma dag, bestämde ledarna att vi skulle evakueras (mot vår vilja) till Kåtan.

Min personliga åsikt om paddlingen var: Forsränningen var något av det roligaste jag har någonsin gjort, men jag kunde ju inte uppskatta upplevelsen fullt ut när jag höll på att "frysa ihjäl".

Dagen efter paddlingen åkte vi hem, men före vi åkte hade alla vandringsgrupper en avskedsfest där det "serverades"(OBS! Vi tillredde all mat under lägret själva) renskav och potatismos med lingonsylt.

Efter alla strapatser så var det trevligt med lite "riktig mat".

Fast jag tillbringade en stor del av lägret genomvåt, hungrig eller på väg att bli uppäten av myggor, har detta läger lustigt nog blivit till ett av mina bästa och sämsta minnen på en och samma gång.

Jag skulle alltså med glädje anmäla mig till ett liknande läger på nytt.

Tatanka

I början av juli sommaren 2013 åkte över 50 scouter från Nykarleby Forsfarare ut till Hummelholmen i Monäs för att tillbringa en vecka på scoutläger tillsammans med stigfinnarna. Förutom vi så deltog det scouter från Jakobstad, Larsmo, Kvevlax, Vörå, Vasa och Helsingfors. Trots att regn hade utlovats hela veckan var lägerfeelen på topp redan i bussen på väg mot Hummelholmen. När vi anlände skulle vi först anmäla oss och sedan började vi sätta upp våra tält. De flesta av oss sov tillsammans (ca 3-6 personer) i nigertält, men även *tunneltält* användes (det är förövrigt okej att googla här, det gjorde jag). Sedan började vi bygga upp Forsfararnas högkvarter som bestod av presenningar som tak, ett litet kök och två långbord av slanor och plankor. Runt dessa ägnade vi en hel del tid åt pidrospel på vår fritid, när vi inte drev med jeppisborna förstås... Skämt åsido. Vi var nog snälla mot varandra och de flesta av oss hittade gamla scoutvänner från tidigare läger och gjorde minst lika många nya vänskaper under lägrets gång. I och med att lägret sist och slutligen inte var så stort (ca 150 deltagare) så var stämningen hög och gemenskapen bra. Lägret hade indiantema och vi fick allihopa varsitt armband med olika indiannamn på, så som "långsamma strutsen", "skrattande giraffen" etc. Även vissa programpunkter under våra lägerbål gick i indianernas tecken.

En vacker kväll i solnedgången paddlade alla explorerscouter (15-17 år) under ledning av Alfred iväg till Storsand för att sova i vindskydd där en natt. Det var en spännande upplevelse som vi sent kommer att glömma, delvis på grund av bristen på smörgåsar. Men annars behövde vi inte oroa oss för att svälta och maten var fantastiskt god, som den alltid är på läger. Vi hade en hel del fritid på dagarna. Då fanns det möjlighet att simma, paddla, spela volleyboll, skjuta med pilbåge eller bara umgås. Karusellen av slanor som några explorerscouter byggt var populär, för att inte tala om den lilla kiosken som sålde glass i stora mängder. Programpunkterna var väldigt varierande med allt från olika pyssel till spårningar. Många program hölls åldersgruppsvis, men vi gjorde också en hel del saker som hela lägret var med på. En av de sakerna var till exempel lägerbålen innan läggdags som för många av oss var en stor höjdpunkt. Då sjöng vi och fick ta del av många roliga lekar och sketcher.

Tatanka var ett scoutläger när det är som bäst och jag tror att vi alla minns det som en rolig upplevelse. Nu väntar vi med spänning på nästa sommars storläger, Atlantis i Hangö.

Alexandra Harald

Vädret har en tendens att växla

Det var femton grader varmt och solen sken från en klarblå himmel. Det var fredag och jag var på väg till vårkårhajken. Härligt, tänkte jag. Nu behöver jag bara ta med två fleecetröjor. Så resonerade jag. Femton grader varmt och hajk betyder långkalsonger, ytterbyxor, fleecetröjor, två par handskar och två varma mössor. Observera **handskar**, **mössor**, **tröjor**. Under natten på vårkårhajken sjönk temperaturen till minus två-tre grader. Vattnet i min vattenflaska och många scouter frös under hajken. Jag mötte flera scouter som saknade mössa och handskar, trots minusgrader och fuktig sjöluft.

Många scouter ska på sommarlägret Atlantis, de som har läst packningslistan kan se att där även står ”långkalsonger”. Det är inget skämt, det kan vara bra med långkalsonger. Mitt viktigaste packningsråd är att ni skall lyssna på andras erfarenheter och ta våra råd i åtanke, om man sedan följer råden är en helt annan sak. Man kan t.ex. gå omkring barfota i jeans och t-paita på vårkårhajken samtidigt som nattfrosten lägger sig på sanden trots att kårchefen tjatade om något okänt som kallades varma kläder, långkalsonger och vinterskor.

Största problemet på ett läger är vatten, antingen som regn eller som snö. Ett 5-timmars eftermiddagsregn är inget problem. Det är tre-dygns-regnet som utgör problemen. Vi avbryter inte Atlantis på grund av ett lite längre regnväder. Programmet och lägerlivet fortsätter i ur och skur och det är långt hem efter extra kläder. Det största regnrelaterade scoutproblemet är var man torkar sig själv och sina kläder. När fem-sex personer trängs i ett tält som är fuktigt och trångt går det inte att torka kläder under ett regnväder. Kläderna förblir blöta och kalla. Våta kläder leder till våta, kalla scouter och en dålig lägerkänsla.

Nå, att tälta i regnväder är inte farligt så länge man tänker till före och under lägret. Packa med ordentliga regnkläder och förbered er på kallt väder. Så här brukar jag tänka: Två par shorts eller ett par shorts och ett par långbyxor? Är det 30 grader så går det att lägga på sig ett par shorts oberoende hur svettiga, våta eller smutsiga de är. Är det däremot 5 grader och svinkallt är långbyxorna (t.o.m. långkalsongerna) ovärderliga. Lämna alltså inte bort varma kläder endast för att det är varmt och soligt under lägrets första dag. Värme är inget problem på en strand, kyla är ett problem.

När vi sedan är på läger ska vi komma ihåg att hålla ordning på våra saker och kläder. Alla kläder skall alltid vara i plastpåsar, även efter att man tagit ut en tröja. Ligger allt i en hög trampar kompisen med sina våta fötter rakt i klädhögen. Blir något vått så torkar vi det så fort som möjligt. Att slänga den våta tröjan i en hög när badstranden lockar låter helt okej ända tills det börjar regna och man fryser.

Välkommen på läger!

Alfred Sjöholm

Dagen dör

Skymning rår

Över skog

Över berg

Över hav

Allt är ro

Vila trygg

Gud är när